

Espereu, espereu, oblidats, que nosaltres us estimem molt, molt! Espereu desesperats, espereu desencantats, espereu desarrelats, espereu, espereu exiliats, espereu desnonats, espereu, espereu afamats, espereu folls, espereu expulsats! Però, sobretot, espereu. Espereu, espereu com un orfe espera la mare, com una estàtua no espera la mort que habita, amb la paciència del gos a l'aguait de la darrera molla, segrestats per l'infern cendros de la vostra decepció. Temps i odi són el mateix drac, i no us convé despertar el foc que no il·lumina. Sobrevola de nit els terrats esfondrats de les vostres il·lusions, amb elegants parracs de seda i un sexe deliciós, travestit de verge amb l'aura resplendent, quallada d'interminables cabells d'or que us acaronen el coll com serps, amb una tendresa diplomàtica. Espereu i enlluerneu-vos, perquè una nit vindrà per fi el drac amb la promesa d'una terra que ja no haureu d'esperar i sota el nas us posarà la flor podrida del present ajornat! Espereu i espereu perquè només sabeu esperar, perquè no heu existit, perquè no existiu ni ara ni encara; us heu mudat indefinidament al temps de l'espera perquè és l'únic temps d'enlloc no ocupat pels invasors, aquests porcs caníbals que us han arrasat la casa i el cor. Espereu, espereu oblidats, que nosaltres us estimem molt! Tot ho estem fent per vosaltres, ho sabeu, pels nous morts que en vosaltres volen nàixer; els extirparem dels vostres úters! Oh estimats, què seria del nostre paradís sense vosaltres! Espereu, espereu, espereu, oblidats. Però, sobretot, espereu.

Button

Button

Foto: Pedro J. Pacheco

«If it be your will», de [Leonard Cohen](#)